

UCHWAŁA NR XVI/150/19
RADY MIEJSKIEJ W GŁOWNIE
z dnia 2 października 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do naprawienia istotnej wady uchwały nr XV/144/19 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 4 września 2019 roku w sprawie rozpatrzenia skargi pana Z. O.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 50, poz. 1309, POZ. 1696), **Rada Miejska w Głownie uchwala, co następuje:**

§ 1. Wezwania do naprawienia istotnej wady uchwały nr XV/144/19 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 4 września 2019 roku w sprawie rozpatrzenia skargi pana Z. O., uznaje się za bezpodstawne z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Głownie, zobowiązując do przygotowania odpowiedzi i przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Uzasadnienie

W dniu 20 sierpnia 2019 roku wpłynęła do Rady Miejskiej w Głownie skarga Pana Z. O. na działanie Burmistrza Głowna Grzegorza Janeczka. Wnoszący skargę zarzuca Burmistrzowi Głowna biurokratyczną odpowiedź oraz wnosi o uznanie Burmistrza za organ właściwy do przywrócenia bezpiecznego ruchu na ulicy Torowej w Głownie. Skarżący podnosi w swoim piśmie, że zagrożeniem dla ruchu na ulicy Torowej w okolicach posesji znajdującej się przy ul. Ziewanickiej są dwa psy należące do osoby zamieszkałej na tej posesji.

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Burmistrza Głowna w sprawie zarzutów postawionych w skardze, na podstawie wniosku Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Głownie uznała skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do uchwały nr XV/144/19 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 4 września 2019 roku.

Pismem z dnia 12.09.2019 r. pan Z. O. zwrócił się do Rady Miejskiej w Głownie z prośbą o naprawienie wady uchwały nr XV/144/19 Rady Miejskiej w Głownie z dnia 4 września 2019 roku, gdyż jego zdaniem Rada Miejska odrzucając jego zarzut biurokracji nie powołała się na stosowne przepisy ustawy o samorządzie gminnym i Kodeksu postępowania administracyjnego. Ponadto zdaniem skarżącego przywołane przez Radę Miejską w Głownie przepisy mają znaczenie tylko formalne, bądź nie mają żadnego znaczenia, ponieważ należą do właściwości innych organów.

Zgodnie z art. 18b ustawy o samorządzie gminnym rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Na podstawie tego przepisu skarga pana Z. O. z dnia 20.08.2019 r. została skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która po rozpatrzeniu skargi zwróciła się do Rady Miejskiej w Głownie o uznanie skargi za bezzasadną. Wbrew temu, co twierdzi pan Z. O. w piśmie z dnia 12.09.2019 r., rozpatrując skargę, Rada Miejska w Głownie powołała się na stosowne w tym zakresie przepisy, czyli: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2096; z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133).

Ponadto, w wyniku zmiany art. 101 ustawy o samorządzie gminnym dokonanej na mocy art. 2 ustawy z 07.04.2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 935) ustawodawca, dostosowując wskazany przepis do rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.) zrezygnował z wymogu poprzedzania skargi wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa. Znowelizowany przepis stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej podejmowanych po dniu wejścia w życie znowelizowanej ustawy, tj. po dniu 01.06.2017 r. W związku z powyższym w aktualnym stanie prawnym wniesienie skargi do sądu administracyjnego nie musi być poprzedzone wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa, a skargę składa się bezpośrednio do sądu. Przede wszystkim jednak należy zauważyć, że przepis art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym dotyczy innych sytuacji niż ta, która ma miejsce w sprawie niniejszej. Zgodnie z tym przepisem, każdy, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Przepis ten dotyczy aktów organów gminy podejmowanych w sprawie z zakresu administracji publicznej, tj. aktów, które bezpośrednio dotyczą indywidualnie oznaczonego interesu prawnego skarżącego poprzez przyznanie określonego uprawnienia lub nałożenie określonego obowiązku. Uchwała rady

gminy załatwiająca skargę na działanie organu wykonawczego gminy (wójta, burmistrza, prezydenta miasta) w trybie postępowania skargowego regulowanego przepisami Działu VIII K. p. a. nie jest takim aktem prawnym. W sprawie niniejszej nie został wydany zatem żaden akt ani podjęta żadna czynność, która uzasadniałaby zakwalifikowanie wezwania jako skargi złożonej na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Podkreślić należy, że w postępowaniu skargowym uregulowanym w dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego, które jest jednoinstancyjnym postępowaniem administracyjnym uproszczonym, nie rozstrzyga się konkretnej sprawy administracyjnej, a w konsekwencji nie kończy się ono wydaniem decyzji administracyjnej, lecz czynnością materialno-techniczną polegającą na zawiadomieniu o sposobie załatwienia skargi. Stosownie do art. 237 § 3 K.p.a. o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego, przy czym elementy składowe tego zawiadomienia określa art. 238 § 1 K.p.a. Nie służy na nie skarga do sądu administracyjnego, nie jest ono także innym, niż decyzje i postanowienia, aktem lub czynnością z zakresu administracji publicznej, dotyczącym uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Skarga z art. 227 K.p.a. jest odformalizowanym środkiem ochrony różnych interesów jednostki, niedającym podstaw do uruchomienia dalszego trybu instancyjnego. Tym samym ocena prawidłowości prowadzenia postępowania skargowego w trybie przepisów działu VIII K.p.a. nie podlega kognicji sądów administracyjnych (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 13, Warszawa 2013, wyrok NSA z 9.12.1999 r., III SAB 7/99, WSA z 10.5.2005 r., II S.A./Bk 276/05). Fakt, że skarga na działalność Burmistrza Główna została rozpatrzona przez Radę Miejską w formie uchwały, w żadnym wypadku nie może automatycznie skutkować uznaniem, że jest to akt podlegający zaskarżeniu na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym. Wobec powyższego należy uznać, że zgodnie z poglądem utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie postępowanie przewidziane w dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego ma cechy postępowania administracyjnego uproszczonego, w którym podmiot skarżący nie ma przymiotu strony w rozumieniu art. 28 K. p. a., a dana sprawa nie jest załatwiana w drodze wydania decyzji administracyjnej. Nie ma w nim toku instancji, ani środków zaskarżenia. Na działanie administracji nie rozciąga się również kontrola sprawowana przez sąd administracyjny. Należy przy tym podkreślić, że sąd administracyjny nie jest właściwy do rozpoznawania skarg powszechnych w rozumieniu działu VIII K. p. a., nawet w sytuacji, gdy zawiadomienie o załatwieniu skargi ma formę uchwały rady gminy. W związku z powyższym w przypadku podjętej Uchwały Nr XV/144/19 Rady Miejskiej w Głównie z dnia 4 września 2019 roku w sprawie rozpatrzenia skargi pana Z. O., nie przysługuje żaden środek zaskarżenia. Zatem Rada Miejska w Głównie uznaje złożone wezwanie do naprawienia istotnej wady uchwały, jako bezpodstawne.

Rada Miejska informuje, iż zgodnie z art. 239 § 1. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2096; z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133) W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.